MIELIPIDE

Jo talonpoikaisjärki sanoo, että kiinteistötiedot ovat yhteiskunnan toiminnalle laajasti hyödyllisiä eikä niitä sen takia saisi salata. **NIILO PUHAKKA LUKIJALTA-PALSTALLA**

LUKIJALTA

Miksi suomalainen ei voi päättää asuinpaikastaan?

Jänkäsalon ja Kattelussaaren kolme vuotta kestänyt kaavoitus on parhaillaan valmistumassa Taipalsaaren osa-saaristokunnassa. Kaavoituksessa oleva alue on sitä kauneinta Suomea ja monille ihanne-asuinaluetta – Suur-Saimaan rantamaisemissa, kohtuullisen lähellä Taipalsaaren, Savitaipaleen ja Lappeenrannan palveluita.

Alueella on nykyisissä kaavoissa lähes 500 vapaa-ajan tai pysyvän asumisen tonttia.

Virallisesti pysyvässä asuntokäytössä on kuitenkin vain hyvin pieni osa tonteista – vanhaa perua nekin. Suurin osa on nykyisin voimassa olevissa kaavoissa mökkitontteja.

Uuteen kaavaan ei näillä näkymin sallita lukumääräisesti uusia talon- tai mökinpaikkoja, vanhojakin ehkä hieman karsitaan. Uusia vakituisen asumisen tontteja ei myöskään ole tulossa nykyisiin kaavoihin verrattuna (tiettävästi on yksi poikkeus).

Mitään isoja muutoksia ei ole tulossa nykytilanteeseen, puhutaankin kaavan ajantasaistamisesta. Merkittävin muutos on, että rakennusoikeus nousee nykyisistä 150 neliöstä 250 neliöön. Eli aika isoja taloja saa rakentaa, tai siis isoja mökkejä!

Monella tontinomistajalla olisi kuitenkin halu päästä ihan oikeasti, virallisesti asumaan Jänkäsaloon tai Kattelussaareen. Vastaavasti moni omistaja haluaa pitää tonttinsa edelleen mökkikäytössä.

Tontilla olevan talon voi ja saa tehdä nykyaikaista omakotitaloa vastaavaksi, joten asumisen tekniset puitteet voi järjestää nykyvaatimusten mukaisiksi vakituista asumista varten.

Mutta saariinpa ei ”kirkonkirjoja” saakaan siirretyksi. Pitää olla ”virallinen” asunto vielä jossakin taajamassa, tai voi olla kirjoilla vaikka lapsen tai vanhempien kodissa.

Olla ja asua saaressa kyllä voi ihan kuin normaalissa omakotitalossa vuoden ympäri. Mökkipäiviä ei kukaan vahdi ainakaan toistaiseksi. Aika hullu – itsepetoksellinen tilanne – Jänkäsalossa voi kyllä siis ”leikisti” asua.

Tilanne ei ole helppo kunnalle tai kaavoittajalle. Kumpikaan ei sinänsä haluaisi estää asumista näillä hienoilla paikoilla – päinvastoin, kunta ottaisi kyllä uudet pysyvät asukkaat myötämielisesti vastaan.

Miksi asumista ja kirkonkirjojen siirtämistä Jänkäsaloon tai Kattelussareen ei sallita, vaikka saariin pääsee nykyään autotietä pitkin, Jänkäsaloon tosin lossilla? Miksi suomalainen ei voikaan valita asuinpaikkaansa vapaasti, vaikka perustuslaki sen meille suo? Miten Kuopiossa on onnistuttu kaavoittamaan ja asuttamaan aikoinaan Saaristokaupunki?

Hankalaan tilanteeseen on kaavoituskehityksessä ajauduttu. Syitä on monenlaisia, muun muassa valtiovallan keskittämispolitiikka. Haja-asutusalueilla asumista halutaan ylhäältä käsin vähentää ja ihmisten toivotaan elävän ja asuvan taajamissa.

Huoli on myös kateudesta maanomistajien ja naapurikuntien kesken, verotukselliset syyt sekä huoli venäläisistä ja heidän mahdolliset kiinteistöhankinnat Saimaalla. Ehkä näitä ihanne-asuinalueita säilytetään tulevaisuuden sukupolville, perusteltua sekin.

Kimmo Kylämies
kunnanvaltuutettu
Taipalsaari

MARKKU VUORIKARI

Kimmo Kylämies ihmettelee, miksei Suomessa saa asua siellä missä haluaa.

Matkailun hinta

Atria maksattaa Venäjän matkailun kotimaan tuottajilla. Naudanlihan hintaa laskettu jälleen. **Ei nimimerkkiä**

Öljy

Öljyä on liian vähän talouden kasvattamiseksi, mutta vielä liikaa ilmakehän tuhoamiseksi. **Juhlat on ohi**

Ilmaston muutos

Kautta aikain on maailmassa tapahtunut onnettomuuksia ja tsunameja myrskyissä. Ilmastonmuutoksella pelottelu on turhaa. **Kriisillä rahastetaan**

Ukraina ja EU

Ei Ukraina ole EU:lle kultakaivos. Se oli osa entistä Neuvostoliittoa, joten yhteistyö Venäjän suuntaan on luontevinta. Se tukee myös Euroopan vakautta. **O.K.**

Vasikkakirjanpito

Kannattaa karjankasvattajien olla eläinluetteloiden kanssa tarkkana. Paaterokin sai melkein kenkää, kun ”vasikkakirjanpito” ei ollut ajan tasalla. **Taapero**

Lomitus

Miten pidän lomaa, jos lomittajalle pitää järjestää ruokailu? Pitääkö kotiimme olla vapaa pääsy ja jääkaappi täynnä, vaikka emme olisi kotona? **Ei hyvä**

Harjoitustyö

Miksi Faba veloittaa täyden maksun seminologiharjoittelijan tekemästä työstä? Muualla harjoittelijan työt on puoleen hintaan. **Ei nimimerkkiä**

Ehdotus

Maatalouden tulokehityksen avuksi tarvitaan maailman laajuinen ”Tuota 50% vähemmän” teemavuosi. Ylituotannon ongelmat katoaisivat. **Vähemmällä enemmän**

Eläkepomolle tiedoksi

Lakisääteinen ei ole sama kuin vapaaehtoinen. Palkansaaja ei voi valita lakisääteisen eläkkeen tarjoajaa. **Jotain rajaa**

Eläkevakuuttajat puhuvat mukavasti kuinka pääoma on vuoden 2008 jälkeen kasvanut, mutta unohtavat tuotosta joka vuosi pakosti siihen lisää maksetun. **Junkkari**

Vuoria nauttii palkkaa 46 000 euroa kuukaudessa. Minä tienaan neljä vuotta samaa summaa. **Metsuri 52**

Yrittäjyys

Eikös se ole yrittämistä, kun tekee montaa asiaa ja yrittää päästä parempaan tulokseen? Osa maatiloista on vain ”suojatyöpaikkoja”. **Farmari**

Maanviljelijä on yrittäjä, ja yrityksen pitää tuottaa voittoa. Hullua ajatella, että kyllä se siitä kun vaan viljelen viljaa. **Herätkää**

VIERASKOLUMNI

Luottamusta ja kohtuutta

Kansalaisten luottamus poliittiseen päätöksentekoon on romahtanut. Elinkeinoelämän valtuuskunnan tutkimuksen mukaan vain yksi prosentti suomalaisista tuntee suurta luottamusta politiikkaan.

Kansanedustaja on eri ammattien suosituimmuusmittauksissa aina viimeisten joukossa. Lääkäri, sairaanhoitaja ja lentäjä ovat useimmiten listalla kärjessä.

Politiikassa epäluottamusta lisää myös sanojen ja tekojen väistämätön ristiriita. Olemme keskellä suurta murrosta monessakin mielessä, mutta väistämättömiä päätöksiä lykätään koko ajan eteenpäin. Politiikan on oltava pitkäjänteistä, ennustettavaa ja juurensa tuntevaa.

Suomalaisilla on selvästikin enemmän kriisitietoisuutta ja muutosvalmiutta kuin poliittiset päättäjät ymmärtävät. Suomalaiset odottavat nyt esimerkiksi hallituksen lupauksen mukaisesti marraskuun loppuun mennessä konkreettisia päätöksiä kestävyysvajeen paikkaamiseksi.

Myös poliittiset paketoinnit virkanimityksissä syövät politiikan uskottavuutta. Sulle–mulle-politiikan aika on yksinkertaisesti ohi. Poliittinen kanta ei saa missään tapauksessa olla nimityksen este mutta ei myöskään peruste.

Tämä ei tietenkään tarkoita sitä, että politiikka epäpätevöittäisi tehtäviin. Jäsenkirja ei kuitenkaan voi enää jatkossa olla peruste huipputehtäviin pätevintä valittaessa.

Nimityspolitiikan lisäksi tarvitaan parempaa tarkkuutta yhteisten varojen käyttöön. Niistä pitää pystyä huolehtimaan paremmin kuin omista varoistaan. Myös kohtuuden viestin täytyy yleistyä niiden taholta, joiden tulevaisuus on turvattu. Edessämme on ennennäkemättömät talkoot, jotka tulevat koskettamaan jokaista suomalaista.

Kohtuuden viestejä on tultava esimerkiksi yritysjohtajilta, työeläkeyhtiöiltä ja valtionyhtiöiltä. Vasta sen jälkeen voimme saada kaikki suomalaiset mukaan muutokseen.

Myös johtamisjärjestelmään tarvitaan muutoksia. Hallitustyöskentelyn on oltava kollegiaalista. Lokeroitumisessa ja ministeriöiden työn eriytymisessä on menty liian pitkälle. En kuitenkaan usko, että yhden ministeriön malli ratkaisisi tätä. Sielläkin voidaan lokeroitua ja riidellä reviireistä.

Suurten rakenteellisten muutosten läpivienti vaatii määrätietoista johtajuutta. Määrätietoisella johtajuudella pystytään myös välttämään poliittisen avustajakunnan paisuminen liian suureksi tai se väite, että avustajat käyttäisivät toimivaltaansa väärin.

Suomi on hankkeiden ja selvitysten luvattu maa. Niitä tarvitaan, mutta tekijät turhautuvat, jos työryhmien työ ei johda toimenpiteisiin. Kun ministeri on työssä mukana ja tekee asiantuntijoiden avulla selvityksestä omalle hallinnonalalleen toteuttamiskelpoista toimenpideohjelmaa, motivaatio työryhmissä toimimiseen paranee ja rahalle saadaan vastinetta. Erilaisia taustaselvityksiäkin tarvitaan, enkä halua vähätellä niiden merkitystä.

Poliittisen päätöksenteon luottamuksen palauttaminen on edellytys Suomen suunnanmuutokselle. Muutosta täytyy johtaa ja siinä pitää näyttää esimerkkiä. Johtaminen tarkoittaa myös muutoksia johtamisjärjestelmään ja moniin totuttuihin käytäntöihin, toimintatapoihin ja poliittiseen toimintakulttuuriin.

JUHA SIPILÄ on kansanedustaja ja keskustan puheenjohtaja.
juha.sipila@eduskunta.fi

VIIKON KYSYMYS

Miten Eino-myrsky vaikutti elämääsi?

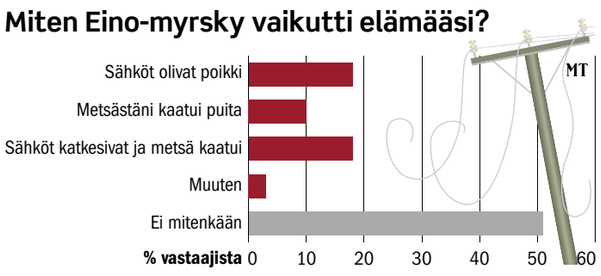

Eino kaatoi puita ja repi kattopeltejä

Sähkökatkot koettelivat joka kolmatta MT:n verkkosivun viikon kysymykseen vastannutta Eino-myrskyn jälkeen. Puita kaatui joka neljänneltä.

Toisaalta puolet vastanneista säilyi ilman minkäänlaisia vahinkoja.

Kysymykseen vastasi viime torstain jälkeen runsaat 500 verkkolehden lukijaa. Eino riehui erityisesti Pohjanmaalla ja Savossa edellisenä sunnuntaina.

Tuhot ovat suhteellisia

S-H.H. kertoo, että tuulenkaatoineen Eino-myrskyllä oli hänelle työllistävä vaikutus. ”Yksittäiset sahapuiksi kasailen, ettei kirjanpainajat alkaisi enemmälti mellastaa.”

S-H.H.:n metsässä täytyi myrskyn vuoksi tehdä 850 kuution leimikko. ”Kuusitukkimetsää juurineen kaatuneina n. 15% leimikosta ja kohta moto loputkin hakkaa, niin selvää tulee.”

Myös nimimerkki Etelä-Karjala kertoi nähneensä kaaduksissa satoja runkoja.

Myrskyvahinkojen vakavuus on toki suhteellista.

”Omalla tilalla ei tullut juuri mitään vahinkoja, muutama puu kaatui Eino-myrskyssä ja jokunen kattopelti vähän irtosi”, totesi nimimerkki Näin Päijänteen itäpuolella. Vahinkojen aiheuttaman vähäisen harmin ymmärtää, sillä ”naapuritilalla sähkökatko aiheutti lämpökeskuksessa tulipalon”.

Itse hänen ei tarvinnut kärsiä sähkökatkoista, koska apuvoimaa heltisi tilaa 30 vuotta palvelleesta aggregaatista.

Aggregaatti on myös Pöllön mielestä karjatilalla ehdoton hankinta.

Eino aiheutti myös välillisiä vahinkoja. Hetan tietokone meni rikki virtapiikistä.

Omilla tuuli- ja aurinkovoimaloilla sähkönsä tuottavan Maanomistajan ei myöskään tarvinnut kärsiä häiriöistä valtakunnan sähköverkossa. Tosin ”puhelimet eivät pelanneet taaskaan eikä nettitikun varassa olleet pankkiyhteydet”.

Metsätuhojen tarkastuksella on hyvä samalla merkata sopiva joulukuusi, pohti Metsämörri Savosta.

Ja kuten Aapine toteaa, on toisaalta on hyvä, kun on välillä sisätyöilmoja. ”Ei tarvitse tuhlata poutapäiviä niihin sisäaskareihin.”

Onko työnjako vielä sukupuolittunut?

MT kertoi verkkouutisessaan tiistaina, että maataloudessa noudatetaan edelleen sukupuoleen perustuvaa työnjakoa.

Työtehoseuran selvityksen mukaan tasa-arvo vallitsee lähinnä karjanhoidossa. Konehommat hoitaa yhä mies ja kotityöt nainen.

Käy kertomassa oma mielipiteesi sukupuolen vaikutuksesta osoitteessa *www.maaseuduntulevaisuus.fi*.

JUHANI REKU

Kartat ja rekisterit käyttöön

Kiitokset Euroopan unionin inspire-direktiiville, että kartta-aineistoa on avattu verkossa meille tavallisillekin käyttöön.

Kiitokset myös Paikkatieto- ja karttaikkunan väelle käyttäjäystävällisten järjestelmien kehittämisestä ja Tampereen kaupungille aineistojen rohkeasta avaamisesta.

Edesmenneet maastokartoittajat hyrisevät tyytyväisyyttään taivaassa, kun heidän tuskalla ja hiellä keräämänsä tiedot tulevat laajempaan käyttöön.

Verhojen taakse jäivät kuitenkin vielä rajamerkit, tieoikeudet ja rasitteet, kiinteistörekisterin karttaotteet, kiinteistörekisteriotteet, lainhuudot ja rasitustodistukset sekä kauppahintarekisteri ja peltolohkorekisteri kokonaan.

Se johtuu tietosuojasta, jota ei ole laissa määritelty. Jos joku vaan maksaa, niin hallintojuristit kyllä määrittelevät sitä vaikka hamaan tulevaisuuteen.

Ja kuitenkin, jos maksaa, niin myös tavan tallaaja saa ostaa kiinteistörekisteriotteen ja -kartan, lainhuuto- ja rasitustodistuksen sekä jäljennökset maanmittaus- ja kiinteistötoimituksista.

Jo talonpoikaisjärki sanoo, että kiinteistötiedot ovat yhteiskunnan toiminnalle laajasti hyödyllisiä eikä niitä sen takia saisi salata.

Myös maakaaren mukaan lainhuuto- ja kiinnitysrekisterin tiedot ovat julkisia, ja rekisteristä saa luovuttaa tietoja viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain estämättä myös sähköisessä muodossa.

Kiinteistörekisterin tarkoituksena on varmistaa oikeuksia ja rasituksia koskevan ajantasaisen tiedon saatavuus kiinteistöä koskevien oikeustoimien ja hankkeiden valmistelua ja tekemistä varten.

Koskevatko tuollaiset toimet myös maanomistajia ja peräti lampuotejakin, jotka eivät vielä mitään omista?

Pitää neuvotella kiinteistön ostosta, selvittää rajapyykkien sijaintia, ilmoittaa rajan karsimisesta rajanaapurille, selvittää tien käyttäjiä, tieoikeuden tai venevalkaman olemassaoloa ja sijaintia, kysyä lupaa puutavaran ajoon tai hakkuukoneen siirtämiseen toisen maan kautta, ilmoittaa tien päälle kaatuneista puista, kysyä lupaa ojan kaivamiseen ja niin edelleen.

Perustelut tietojen pihtaamiseen ovat täysin näennäisiä, koska laajat aineistot on jo ajat sitten luovutettu yksityisille yrityksille.

Viranomaiset myyvät vuosittain miljoonilla euroilla ihmisten henkilötietoja yksityisille yrityksille, esimerkiksi Väestörekisterikeskus yli 12 miljoonalla eurolla viime vuonna.

Tietoja ostavat suoramarkkinointiyritykset, lehtitalot, kiinteistövälittäjät, teleoperaattorit, energialaitokset, rakentajat, pankki- ja luottolaitokset ja niin edelleen.

Yritykset taas tekevät bisnestä myymällä tietoja kaikille, jotka ovat valmiita siitä maksamaan. Katso vaikka osoitteesta Kauppalehti – tietopalvelut.

Valtiolla on vanhastaankin kokemusta tietojen pihtaamisessa.

Maanmittaustoimituksista ei aikaisemmin koskaan annettu karttaa, pelkkä lohkomis- tai jakokirja ja tietysti lasku. Jos halusi kartan, se piti erikseen tilata ja maksaa.

Käytäntö oli vielä 1980-luvulla voimissaan, jolloin purnasin sitä vastaan, turhaan tosin silloinkin.

Kaakkois-Suomessa Maanmittauslaitos on kuitenkin monta kymmentä vuotta auliisti halunnut lainata maanomistajien karttoja, koska maarekisteriaineisto tuhoutui sodassa.

Lainoista ei ole mitään maksettu ja joitakin on vielä palauttamattakin.

Niilo Puhakka
Siilinjärvi

MARKKU VUORIKARI

Rajapyykin näkyvyyttä on parannettu muovisella ristillä.

Luomutilalla voi käyttää epäorgaanista seleeniä

Eeva Kuusela kirjoitti (MT 18.11.) orgaanisen seleenihiivan kieltämisestä luomussa.

Seleeni on tärkeä hivenaine sekä eläimille että ihmisille. Luomutuotannossa kotieläinten tulee saada seleeniä täydennysrehusta. Suomen maaperässä on niukasti seleeniä eikä luonnonmukaisessa tuotannossa voida käyttää sellaisia lannoitteita, joihin on lisätty seleeniä.

Seleeniä on epäorgaanista ja orgaanista. Hiivan avulla tuotettu orgaaninen seleeni on rehun lisäaine, mutta sitä ei ole toistaiseksi hyväksytty luomutuotantoon. Sen käyttö on tällä hetkellä mahdollista vain tavanomaisessa tuotannossa.

Luomutuotannossa ja luomurehujen valmistuksessa voidaan edelleen käyttää epäorgaanisia seleenejä eli natriumseleniittia ja natriumselenaattia.

Rehuhiivan luokittelun muutos ei liity orgaanisen seleenin

> Luomutuotannossa kotieläinten tulee saada seleeniä täydennysrehusta.

käyttöön. Rehuhiiva on rehun raaka-aine ja se luokitellaan luomutuotannossa maatalousperäiseksi ainesosaksi 1.1.2014 alkaen, jolloin sen käyttö on mahdollista tietyin ehdoin vain sioille ja siipikarjalle.

Tavanomaisen hiivan ja siitä valmistettavien rehujen käyttö ei ole enää sallittua luomumärehtijöiden ruokinnassa.

Lisätietoa Eviran internetsivuilta Evira.fi > Asiakokonaisuudet > Luomu > Eläimet > Rehut > Ajankohtaista luomurehuista

Tarja Root
jaostopäällikkö
Tiina O'Toole
ylitarkastaja
Elintarviketurvallisuusvirasto Evira

Kirjoita napakasti

■ Maaseudun Tulevaisuuden Lukijalta-sivu yksi lehden luetuimmista osastoista. Sivulla käydään vilkasta mielipiteidenvaihtoa monista tärkeistä ja ajankohtaisista aiheista.

■ Kaikkia tarjottuja kirjoituksia ei pystytä julkaisemaan. Uuden näkökulman löytäminen ja aiheen ajankohtaisuus johtavat useimmiten kirjoituksen julkaisuun. Samoin kirjoittajan esiintyminen omalla nimellään nimimerkin sijasta.

■ Hyvä mielipidekirjoitus on tiivis ja napakka kannanotto MT:n lukijoille tärkeään aiheeseen. Se kannattaa rajata pituudeltaan alle 2 000 merkkiin.

■ Tämän kirjoituksen pituus on 590 merkkiä.

Toimitus